

Nr 353.

Av herr **Lilliecreutz m. fl.**, om pension åt förre sergeanten Gunnar Ferdinand Lundqvist.

F. d. furiren av I klass vid, sergeanten i, Kungl. Jönköpings regemente Gunnar Ferdinand Lundqvist, född den 26 juli 1894, antogs den 13 april 1912 och befordrades efter vederbörligen genomgångna skolor 1918 till furir av I klass vid regementet. Den ³⁰/₁₀ 1925 beviljades Lundqvist avsked från sin beställning på stat. Bakom dessa torra siffror avspeglar sig ett tragiskt livsöde. Utgången från ett fattigt hem sökte sig Lundqvist in på den militära banan för att där skaffa sig uppehälle och tillkämpa sig en ställning. Med berömdvärd plikttrohet och energi tillägnade han sig alla de kunskaper, som erfordras för befordran till underofficer, varom betygen från genomgångna skolor och övriga intyg bära noggsamt vittne. Sin underofficers-examen avlade han med högsta betygssumma bland 99 tävlande. I sin tjänst skötte han sig så, att han vann sina förmäns, kamraters och underlydandes odelade förtroende och aktning och om hans befordran till sergeant på stat rådde icke den minsta tvekan. Det enda missgrepp i sin militära tjänst han synes ha begått, var det, då han höll fast vid sitt hemortsregemente, där befordringsturen, såsom framgår av de bifogade handlingarna, just under Lundqvists utbildningsperiod var synnerligen dålig. Under förra delen av 1926 borde efter allt att döma den efterlängtnade befordran komma. I förvisningen om att den icke skulle kunna utebliva, ingick Lundqvist i slutet av 1924 äktenskap. Under augusti månad 1925, således något mer än ett halvt år innan Lundqvist, efter allt att döma, borde erhålla befordran till sergeant på stat, drabbades han emellertid av lungtuberkulos. Denna olycka icke blott stäckte alla hans befordringsplaner utan förhindrade hans möjlighet att rekapitulera, och den ³¹/₁₀ 1925 erhöll han jämlikt bestämmelserna i S. F. den ²⁴/₃ 1916, nr 146, avsked utan att då kunna erhålla något vederlag i form av avskedsersättning. I alla lager inom det regemente, där han under 13 år tjänat troget och väl, beklagar man det oblida öde som drabbat Lundqvist. Efter ett års vistelse vid Hessleby sanatorium utskrevs han hösten 1926 såsom förbättrad och har sedan åtnjutit ersättning från riks försäkringsanstalten. Då hans hälsotillstånd icke medgiver honom att förrätta något strängare arbete, äro hans möjligheter att försörja sig och sin familj givetvis synnerligen begränsade.

Hade Lundqvist i likhet med övriga av sin årskurs vunnit befordran till sergeant på stat före 1925, hade hans framtid varit tryggad. De intyg, på vilka ovan lämnade uppgifter grunda sig skola tillhandahållas vederbörande utskott.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville bevilja f. d. sergeanten i Kungl. Jönköpings regemente Gunnar Ferdinand Lundqvist den pension, till vilken han varit berättigad, därest han före sin under tjänsten iråkade sjukdom varit befordrad till sergeant på stat samt att han därjämte må bibehålla den ersättning från riksförsäkringsanstalten som nu utgår för skada i militärtjänst.

Stockholm den 20 januari 1928.

Fabian Lilliecreutz.

C. O. Johanson.

M. L. Petersson,
Broaryd.

Ernst Göranson.

Abel Andersson.

Anton Svensson.

Erik Fast.
